"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବ ସେତେବେଳେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ଯିବ, ତେବେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ହିଁ କର୍ମାତୀତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ଯାକ ପିତା କେଉଁ ପ୍ରକାରର ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ପିଲାମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ,୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଇବାର ମେହନତ ବାପଦାଦା ଉଭୟ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଯେପରି ଦୁଇଟି ଇଞ୍ଜିନ ମିଳିଯାଇଛି । ଏଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରୁଛ ।

ଗୀତ:- ବଚପନ କେ ଦିନ ଭୁଲା ନ ଦେନା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ସିକିଲଧେ ବହୁତ ଦିନରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ପୁଣି ମିଳିଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଏହପରି ଗୀତ ସବୁ ଚୟନ କରାଯାଇଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ କ'ଣ ଫିଲ୍ମର ଗୀତକୁ ନେଇ ବାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହା ପୁଣି କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଜ୍ଞାନ ଅଟେ! ଶାସ୍ତ୍ର, ବେଦ, ଉପନିଷେଦ ଆଦି ଛାଡି ଦେଲେ ଏବେ ଫିଲ୍ମର ଗୀତ ଉପରେ ବାଣୀ ଚାଲୁଛି! ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛୁ, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଅତିନ୍ଦ୍ରୀୟ ସୁଖ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମାଦ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଦଗ୍ଧ ହେଉଛି । ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଭୁଲିଯାଅ ଆଉ ପାପ ରହିଯାଉ । ଯଦି ସ୍ମାଦକୁ ଛାଡିଦେବ ତେବେ ପାପ ରହିଯିବ । ପୁଣି ପଦ ମଧ୍ୟ କମ ହୋଇଯିବ । ଏଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ମାଦ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରି ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ପରସ୍ପରକୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମର ମଧ୍ୟ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛି ପୁଣି ଯେବେ ତୁମେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ ତେବେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ଯାଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଦୁଇଟି ଇଞ୍ଜିନ ମିଳିଛି — ଜଣେ ନିରାକାରୀ, ଆଉ ଜଣେ ସାକାରୀ । ଉଭୟ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି ପିଲାମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏଠାରେ ହିଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ — ପ୍ରାପ୍ତି ତ ଭବିଷ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ନିମନ୍ତେ । ଅନ୍ୟସବୁ ପାଠପଢା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଏହି ପାଠ ଅମରଲୋକକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଢାଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପଢିବାକୁ ହେବ ନା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଯେଉଁ ସମୟରେ କି ତୁମେ କଉଡିରୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କର । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କେବଳ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ମାଳାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଉପରେ ଥିବା ଫୁଲ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା, ପୁଣି ଅଛନ୍ତି ଯୁଗଳ ମେରୁ । ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ଅଟେ ନା । ପୁଣି ରହିଛନ୍ତି ଦାନାଗୁଡିକ, ଯେଉଁମାନେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ହିଁ ରୁଦ୍ରମାଳା ଓ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି ହେଉଛି । ଏହି ମାଳାର ଅର୍ଥ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଉଡିରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ୬୩ ଜନ୍ମ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମାଦ କରିଆସିଛ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନଙ୍କର ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ପତିମାନଙ୍କର ପତି, ପିତାମାନଙ୍କର ପିତା ସେ ଏକମାତ୍ର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରାଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ରାଜା ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମାଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ନିର୍ଲିପ ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ଆତ୍ମା ହିଁ ସାଥିରେ ନେଇଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ବାସ୍ ଯେଉଁଠିକୁ ଚାହିଁଲେ ଭଗବାନ ହିଁ ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଭଗବାନଙ୍କର ହିଁ ଲୀଳା ଅଟେ । ବିଲକୁଲ୍ ହିଁ ବାମମାର୍ଗରେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମତକୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷାଧିକ ମନୁଷ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ତିନୋଟିଯାକ ଧାମ ମନେ ରଖ — ଶାନ୍ତିଧାମ ଯେଉଁଠି ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛନ୍ତି, ସୁଖଧାମ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ, ଦୁଃଖଧାମ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଈଶ୍ୱର ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେ କୌଣସି ନର୍କ ସ୍ଥାପନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ସୁଖଧାମ ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ବାକି ଏହା ହାରିବା ଓ ଜିତିବାର ଖେଳ ଅଟେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଚାଲି ବର୍ତ୍ତମାନ ମାୟା ରୂପୀ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛ । ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି ହୋଇ ପୁଣି ଘରର ରାସ୍ତା ଜଣାଇବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ସେହି ଘରକୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯେ ଏହା ଏକ ନାଟକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ହଜାର-ହଜାର ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି

ରାବଣ ତୁମକୁ କେତେ ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅନ୍ତରର କଥା ଜାଣୁଛନ୍ତି । ସେସବୁ ତ ରିଦ୍ଧି-ସିଦ୍ଧି ଶିଖୁଥିବା ସାଧକ ତୁମ ଭିତର କଥା ଶୁଣାଇପାରିଥା'ନ୍ତି । ନଲେଜଫୁଲର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ । ଏହା ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ଅଟେ । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି ସେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛ ଯେ ସେ ତ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସେ ରୁହାନୀ ବାବା, ରୁହାନୀ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଜଣଙ୍କର ତିନିଟି ପଦ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କାହାର କାହାର ପିତା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଗୁରୁ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସିଏ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସେହି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମା କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଲେ ଏବଂ ସେ କହିଲେ ବନ୍ଦ କର, ବନ୍ଦ କର ମୁଁ ଏତେ ତେଜ ସହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ଏସବୁ କଥା ଯାହା ଶୁଣିଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ବୁଝିଛନ୍ତି ଯେ ପରମାତ୍ମା ଏତେ ତେଜୋମୟ ଅଟନ୍ତି । ଆଗରୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଥିଲେ ସେମାନେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରୁଥିଲେ । କହୁଥିଲେ ବନ୍ଦ କର, ବହୁତ ତେଜୋମୟ ଆମେ ସହନ କରିପାରୁନାହୁଁ । ଯାହା ଶୁଣିଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭାବନା ବସିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯିଏ ଯେଉଁ ଭାବନାରେ ଯାଦ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାଙ୍କର ଭାବନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବି । କେହି ଯଦି ଗଣେଷଙ୍କର ପୂଜାରୀ ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ଗଣେଷଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇବି । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବା ଦ୍ୱାରା ଭାବିଥା'ନ୍ତି ବାସ୍ ଆମେ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ପହଞ୍ଚିଗଲୁ । କିନ୍ତୁ ନାଁ, ମୁକ୍ତିଧାମକୁ କେହି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନାରଦଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ଶିରୋମଣି ରୂପରେ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ନାରଦ ପଚାରିଲେ ଯେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିପାରିବି, ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଚେହେରାକୁ ତ ଦେଖ । ଭକ୍ତମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀରା ଓ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାରଦଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପୁଣି ଜ୍ଞାନ ଶିରୋମଣି ହେଉଛନ୍ତି ସରସ୍ୱତୀ । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ରହିଛନ୍ତି ନା ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମାୟାଠାରୁ ବହୁତ ଖବରଦାର ରହିବାକୁ ହେବ । ମାୟା ଏପରି ଓଲଟା କାମ କରାଇଦେବ । ଶେଷରେ ବହୁତ କାନ୍ଦିବାକୁ ପଡିବ, ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ — ଭଗବାନ ଆସିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିଲି ନାହିଁ! ପୁଣି ଯାଇ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦାସ-ଦାସୀ ହେବେ । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ପାଠପଢା ତ ଶେଷ ହୋଇଯିବ, ପୁଣି ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରି ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ନ ପଡୁ । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବ ତେବେ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲା ପୁଣି ସେଥିରେ ଖାଦ ମିଶି-ମିଶି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଗୋଲଡେନ୍ (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ), ସିଲଭର୍ (ରୌପ୍ୟ), କପର (ତାମ୍ର), ଆଇରନ(ଲୌହ).... ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୌହଯୁଗରୁ ତୁମକୁ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମଯୁଗକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ହେବା ବିନା ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ରତା ଥିବାରୁ ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଏଠାରେ ପବିତ୍ରତା ନାହିଁ ତେଣୁ ଶାନ୍ତି ସମୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ପିଲାଦିନର କଥାକୁ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ । ବାବା ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏହି ବିଧିକୁ ପୋଷ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କୁହାଯିବ । ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପୋଷ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ । ବାକି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥାଏ । ସ୍ତ୍ରୀକୁ ରଚନା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ସେହି ସନ୍ତାନ ଅଟ ଯାହାକୁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଥିଲି । ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାପଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବରରେ ଅଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଯିଏକି ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହଁ, ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛ ।

ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର କରାଇବା, ଏହା ହିଁ ସଚ୍ଚା ଆତ୍ମିକ ସେବା ଅଟେ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ । ଶିବବାବା ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରାଉଛ । ରାବଣ କେତେ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି କରିଦେଇଛି । ଏବେ ବାବା ପୁଣି ଯୋଗ୍ୟ କରାଇ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବାଙ୍କୁ ପୁଣି ମାଟି, ଗୋଡିରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କିପରି କହିପାରିବା ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । କଳ୍ପ ପରେ ପୁଣି ଏହିପରି ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ । ଏଥିରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଫରକ ପଡିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବିଳମ୍ବ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ପୁନଃ ଅବତରଣ ହେଉଛି, ସେହିପରି ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୁନଃ ଅବତରଣ ହେଉଛି, ତୁମେ ଅବତରିତ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଆତ୍ମା ଏଠାକୁ ଆସି ପୁଣି ସାକାରରେ ଅଭିନୟ କରୁଛି, ଏହାକୁ ଅବତରଣ କୁହାଯାଉଛି । ଉପରୁ ତଳକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛି । ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିବ୍ୟ, ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ମୁଁ ଏହି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏହି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ହିଁ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଟେ । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ ଅଟେ । ଏହି ନାଟକରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅଭିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ଯାହାକୁ ବଜାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ୨୧ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ପୁଣି ଏହିପରି ୨୧ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରିବ । ତୁମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ।

ବାବା ମହାରଥୀମାନଙ୍କର ମହିମା ତ କରୁଛନ୍ତି ନା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ପାଣ୍ଡବ ଓ କୌରବଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, ଏସବୁ ମନଗଢା କଥା ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଶାରୀରିକ ଡବଲ ହିଂସକ, ତୁମେ ହେଉଛ ରୁହାନୀ ଡବଲ ଅହିଂସକ । ବାଦଶାହୀ ନେବା ପାଇଁ ଦେଖ ତୁମେ କିପରି ବସିଛ । ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କ ୟାଦ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମକୁ ଏହି ଚିନ୍ତା ଲାଗି ରହିଛି । ୟାଦ କରିବା ହିଁ ମେହନତର କଥା ସେଥିପାଇଁ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗର ଗାୟନ ରହିଛି । ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ଶିଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଆମକୁ ଏହି ଯୋଗ ଶିଖାଇବେ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ କିଛି ଶିଖାଇ ନଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ହଠଯୋଗର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଟେ । ତୁମେ ହେଉଛ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀ । ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ତୁମର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଅନ୍ତ । ଏବେ ତ ପଞ୍ଚାୟତି ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଦୁନିଆରେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ତ ବହୁତ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୁନେ ନାହେକ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହତ୍ୟାର ଖେଳ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଖେଳ ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ଏହା ତ ସାରା ଦୁନିଆର କଥା ଅଟେ, କେତେ ହତ୍ୟା ହେବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ୟ୍ୟୟ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ । ଏହାକୁ ଖୁନେ ନାହେକ କୁହାଯାଉଛି । ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସାହସ ଦରକାର । ଭୀରୁମାନେ ତ ତୁରନ୍ତ ବେହୋସ ହୋଇଯିବେ, ଏଥିରେ ବହୁତ ନିର୍ଭୟତା ରହିବା ଦରକାର । ତୁମେ ତ ଶିବଶକ୍ତି ଅଟ ନା । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍, ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଉଛୁ, ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଯୁକ୍ତି ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ବାବା ବିଲକୁଲ୍ ସରଳ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ, ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର ତେବେ ତୁମେ ପତିତରୁ ପାବନ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ପଡିବ ତେବେ ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଇଥା'ନ୍ତି — ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଲେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇଲେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଯାହା ସ୍ଥାପନା ହେଲା ତାର ପାଳନା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ନା । ଏସବୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଉଛି, ଯେଉଁମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଖିଆଲ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏହି ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ କିପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିପାରିବ । ଆମ ପାଖରେ ଧନ ଅଛି ତେବେ କାହିଁକି ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନା ନ କରିବା! ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଚ୍ଛା ଭଡାରେ ମଧ୍ୟ ଘର ନେଇ ସେଠାରେ ଡାକ୍ତରଖାନା ସହିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳିବ । ଦୁଇ ପ୍ରକାର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏଥିରେ କେବଳ ୩ ପାଦ ଭୁଇଁ ଆବଶ୍ୟକ, ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲ । ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଥବା ୟୁନିଭରସିଟି, କଥା ତ ଏକା ହେଲା ନା । ଏହା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ । ପଚାରୁଛନ୍ତି, ତୁମର ଖର୍ଚ୍ଚ କିପରି ନିର୍ବାହ ହେଉଛି ? ଆରେ, ବି.କେ.ମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଏତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ପଚାରିବାକୁ ଆସିଛ! ବୋର୍ଡ ଉପରେ ଦେଖ କ'ଣ ଲେଖାଯାଇଛି ? ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟଜନକ ଅଟନ୍ତି ନା । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ତୁମେ କିପରି ହେଉଛ! ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ କାହିଁକି ନା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ । ଏସବୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାର କଥା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ଅମରକଥା । କେବଳ କ'ଣ ଜଣେ ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମରକଥା ଶୁଣାଇଥିବେ । କେତେ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ଅମରନାଥ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛ ରିଫ୍ରେସ୍ ହେବା ପାଇଁ । ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ବାବାଙ୍କ ପାଖରୁ ଗଲାପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରିଫ୍ରେସ କରିବାକୁ ହେବ, ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ତିନିପାଦ ପୃଥିବୀରୁ ନେଇ ଡାକ୍ତରଖାନା ସହିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିଚାଲ ତେବେ ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଏଥିରେ ତ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ ତ କରିବାର ନାହିଁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଖୁସି ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ମିଳିଯାଉଛି । ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଲା ମାତ୍ରକେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେଉଛି । ତୁମର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ହେଲା ଓ ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଲ । ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଅକାରଣେ ରକ୍ତପାତର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବହୁତ-ବହୁତ ନିର୍ଭୟ, ଶିବଶକ୍ତି ହେବାକୁ ପଡିବ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୋଇ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ସଚ୍ଚା ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଡବଲ ଅହିଂସକ ଅର୍ଥାତ୍ କାମ ଓ କ୍ରୋଧଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି (ସହାୟକ)ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରର ଅଗ୍ନି ସଂସ୍କାର କରି ସଚ୍ଚା ମରଜୀବା ହୁଅ ।

ଯେପରି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଶରୀରର ସଂସ୍କାର କରାଯାଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନାମ, ରୂପ ଇତ୍ୟାଦି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ମରଜୀବା ହେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ବଞ୍ଚିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନୂତନ ଜନ୍ମ ନେଉଛ ତେବେ ଯଦିଓ ସେହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ରହିଛି ତେବେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର, ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତି ବା ସ୍ୱଭାବକୁ ସଂସ୍କାର ଅର୍ଥାତ୍ ଦାହ କରି ଦେଉଛ । ଯେପରି ସଂସ୍କାର କରାଯାଇଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ପୁନର୍ବାର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯାଏ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଭୂତ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି ସଂସ୍କାର କରାଯାଇଥିବା ସଂସ୍କାର ବା ସ୍ୱଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ଏଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ମାୟାର ଭୂତ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିସବୁ ଭୂତଗୁଡିକୁ ତୁରନ୍ତ ବିତାଡିତ କରିଦିଅ ଏବଂ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ କର ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କର୍ମଭୋଗର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କର୍ମଯୋଗର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଚାଲ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମୱାର୍କ:-

(୧୪) ସାରା ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା, ସର୍ବଦା ସ୍ନେହ ଓ ସହଯୋଗ ଦେବାର ଭାବନା, ସାହସ ଏବଂ ଉଲ୍ଲାସ ବଢାଇବାର ଭାବନା, ଆତ୍ମିୟତାର ଭାବନା ଓ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ଭାବନା ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଭାବନା ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଆଧାର ଅଟେ ।